

2) Vai, ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvā 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, ietvertos noteikumus, šīs direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm netieši diskriminēt individuus to etniskās piederības dēļ gadījumā, ja valsts tiesību akti nosaka, ka citas tautības vai etnisko grupu individu vārds un uzvārds civilstāvokļa reģistrāciju apliecinājošos dokumentos ir jāatveido, izmantojot latīņu burtus, neizmantojot diakritiskas zīmes, ligatūras un citus grozījumus latīņu alfabēta burtos, kas tiek izmantoti dažādās valodās?

3) Vai, ņemot vērā Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 18. panta 1. punktu, kurā ir noteikts, ka ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, kā arī, ņemot vērā šī līguma 12. pantu, kurā ir aizliegta diskriminācija pilsonības dēļ, šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm tiek liegts valsts tiesību aktos paredzēt, ka personas vārds un uzvārds civilstāvokļa reģistrāciju apliecinājošos dokumentos var tikt atveidoti, izmantojot vienīgi valsts valodas rakstu zīmes?

4) Vai, ņemot vērā Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 18. panta 1. punktu, kurā ir noteikts, ka ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, kā arī, ņemot vērā šī līguma 12. pantu, kurā ir aizliegta diskriminācija pilsonības dēļ, šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm tiek liegts noteikt valsts tiesību aktos, ka citas tautības vai etnisko grupu individu vārds un uzvārds civilstāvokļa reģistrāciju apliecinājošos dokumentos ir jāatveido, izmantojot latīņu burtus, neizmantojot diakritiskas zīmes, ligatūras un citus grozījumus latīņu alfabēta burtos, kas tiek izmantoti dažādās valodās?

(¹) OV L 180, 19.07.2000, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Naczelny Sąd Administracyjny (Polijas Republika) 2009. gada 13. oktobra rīkojumu — Oasis East sp. z o.o./Finanšu ministrs

(Lieta C-395/09)

(2009/C 312/34)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Oasis East sp. z o.o.

Atbildētājs: Finanšu ministrs

Prejudiciālie jautājumi

Vai Kopienu tiesības (it īpaši Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (¹), 17. panta 6. punkts, tagad — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (²) 176. pants) atļauj dalībvalstij piemērot valsts tiesību normas, kas gadījumā, kad tiek iegādāti ievesti pakalpojumi, saistībā ar kuriem atbildības samaksa tieši vai netieši notiek personai, kuras dzīvesvieta, atrašanās vieta vai tās galvenās pārvaldes atrašanās vieta atrodas teritorijās vai valstīs, kas valsts tiesībās ir dēvētas par nodokļu paradīzi, izslēdz nodokļu maksātāju tiesības samazināt maksājamā nodokļa summu vai saņemt maksājamā nodokļa starpību, turklāt šāda izslēgšana dalībvalstī tika piemērota jau laikā pirms pievienošanās Kopienai?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

(²) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale ordinario di Bari (Itālija) 2009. gada 12. oktobra rīkojumu — Interedil Srl, kas atrodas likvidācijas procesā/Fallimento Interedil Srl, Banca Intesa Gestione Crediti Spa

(Lieta C-396/09)

(2009/C 312/35)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Bari

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Interedil Srl, kas atrodas likvidācijas procesā

Atbildētājs: Fallimento Interedil Srl, Banca Intesa Gestione Crediti Spa

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (¹) 3. panta 1. punktā paredzētais jēdziens “parādnieka galveno interešu centrs” ir jāinterpretē saskaņā ar Kopienu tiesībām vai valsts tiesībām, un ja tiek atzīts, ka tas ir jāinterpretē saskaņā ar Kopienu tiesībām, no kā definējams šis jēdziens un kurus noteicošos faktoros vai elementus ir jāņem vērā, nosakot “galveno interešu centru”?

- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktā paredzēto pieņēmumu, saskaņā ar kuru “sabiedrības gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam”, var atspēkot ar konstatējumu, ka sabiedrība savu saimniecisko darbību faktiski veic valstī, kas nav tā pati valsts, kurā ir reģistrēta tās juridiskā adrese, vai arī ir jākonstatē, ka sabiedrība nav veikusi nekādu uzņēmējdarbību valstī, kurā ir tās juridiskā adrese?
- 3) Vai tas, ka sabiedrībai kādā dalībvalstī, kas nav tā valsts, kurā ir reģistrēta tās juridiskā adrese, pieder nekustamais īpašums, kā arī tas, ka parādā esošajai sabiedrībai ar citu sabiedrību ir noslēgts līgums par divu viesnīcu kompleksu nomu un līgums ar kredītiestādi, ir pietiekoši apsvērumi, lai uzskatītu par atspēkotu Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktā paredzēto pieņēmumu par to, ka sabiedrības “juridiskās adreses” atrašanās vieta ir uzskatāma par tās galveno interešu centru, un vai ar šādiem apstākļiem pietiek, lai uzskatītu, ka sabiedrībai attiecīgajā valstī pieder “uzņēmums” Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta 2. punkta izpratnē?
- 4) Gadījumā, ja *Corte di Cassazione* iepriekš minētajā rīkojumā Nr. 10606/2005 pieņemtā nostāja par jurisdikciju ir balstīta uz tādu Regulas (EK) Nr. 1346/2000 3. panta interpretāciju, kas atšķiras no Eiropas Kopienu Tiesas interpretācijas, vai ar Itālijas Civilprocesa kodeksa 382. pantu, saskaņā ar kuru *Corte di Cassazione* nolēmumiem par jurisdikciju ir galīgs un saistošs raksturs, tiek kavēta minētās Kopienu tiesību normas piemērošana atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas interpretācijai?

(¹) OV L 160, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesfinanzhof (Vācija) 2009. gada 14. oktobra rīkojumu — Scheuten Solar Technology GmbH/Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Lieta C-397/09)

(2009/C 312/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Scheuten Solar Technology GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai 1. panta 1. punkts Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvā 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociāti [saistīti] uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (¹), nepieļauj noteikumu, saskaņā ar kuru aizdevuma procenti, ko vienas dalībvalsts uzņēmums samaksā saistītam uzņēmumam citā dalībvalstī, pirmajam uzņēmumam tiek pieskaitīti pie ienākuma, kas apliekams ar uzņēmējdarbības nodokli?
- b) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Direktīvas 2003/49 1. panta 10. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir iespēja nepiemērot direktīvu arī tad, ja direktīvas 3. panta b) punktā minētie nosacījumi par saistīta uzņēmuma esamību procentu maksājuma datumā vēl nav tikuši ievēroti nepārtraukti vismaz divus gadus?

Vai dalībvalstis šajā gadījumā attiecībā uz maksājošo uzņēmumu var pamatoties tieši uz Direktīvas 2003/49 1. panta 10. punktu?

(¹) OV L 157, 49. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Østre Landsret (Dānija) 2009. gada 14. oktobra rīkojumu — Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning, KID-Holding A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-398/09)

(2009/C 312/37)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning, KID-Holding A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet